

До Народното събрание на Република България

ОТВОРЕНО ПИСМО**от едва оцеляла от насилие жена във връзка с ратификацията на Истанбулската конвенция**

Дами и Господа народни представители,

Обръщам се към вас от позицията на най-пряко засегната от въпроса за ратификацията на Конвенцията на Съвета на Европа срещу насилието над жени и домашното насилие – жена, пострадала от насилие, една от МИЛИОНИТЕ*, с гледна точка, която по някакви причини остава в гъста сянка в пространството на обществения дебат по темата.

Обръщам се към вас от перспективата на едва оцеляла без институционална помощ след отвлечане, групово изнасилване и държане в плен, при преживени пет предходни опита за изнасилване, трайни травми както за мен, така и за моите близки, с всички вторични последици.

Обръщам се към вас като личност, дълбоко омерзена от подмяната на дебата за конвенцията срещу насилието, позволила противоконституционното оспорване на човешки права и пренебрегването спешните нужди от адресиране на огромния проблем с насилието в българското общество поради омраза, егоизъм, страх и невежество.

Обръщам се към вас като дипломиран английски филолог, феминист по призвание и социален активист, наясно с концепцията за джендър, предизвикателствата за превода ѝ на български език и нуждата от популяризация на всички аспекти на борбата за равенство на половете и отстояването на човешките права въобще.

Обръщам се към вас като опитен образователен кадър.

Обръщам се към вас като майка, загрижена за израстването на дъщеря си в здрава и спокойна среда, за превръщането ѝ в жена, чиито права и свободи са реално гарантирани в родината ѝ.

Обръщам се към вас и като гражданин, непредставяван от никого от вас, с убеждението, че това, което ни прави граждани е: - прякото и активно участие в организацията на обществения живот, - личната отговорност за надскачането на стремежа към частна облага и отстояването на интереса на обществото като съвкупно цяло, успоредно с обслужването на индивидуалния интерес, - грижата за достойнството и подпомагане самоовластяването на всички неравнопоставени, сред които попадат хората в риск и жертвите на насилие, борещи се да оцелеят.

Обръщам се към вас с настояване да подходите към въпроса за ратификацията на Конвенцията на Съвета на Европа срещу насилието над жени и домашното насилие като граждани. Нещо повече – като граждани с многократно умножена отговорност, заради привилегировано овластената позиция, в която се намирате.

Джендър образование по ненасилствена комуникация и опазване на половото равенство, превантивно и възстановително правосъдие, ефективно правораздаване, здравеопазване и социални грижи за превенция и лечение на травмите от преживяно насилие са все сфери, в които имате възможност да оставите позитивен отпечатък далеч не само с ратификацията на Истанбулската конвенция.

Поемете своята отговорност!

С достойнство, Галина Лачева

* За справка: статистиките на Евростат и Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA)

Адрес за кореспонденция: гр. София, ул. "Попева шарка" 74, ап. 15, тел. 0287549530